

آیین نامه اجرایی ماده (10) قانون هدفمندی یارانه ها

ماده 1- تمام کمکها و حمایت‌های موضوع مواد (7) و (8) قانون هدفمند کردن یارانه‌ها منوط به ارائه اطلاعات صحیح و انجام کامل تعهدات می‌باشد، در صورت احراز عدم صحت اطلاعات ارائه شده یا عدم انجام تعهدات، سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها و دستگاه‌های ذی‌ربط مکلفند علاوه بر قطع کمکها و حمایت‌های مزبور، نسبت به استرداد وجوه پرداختی اقدام نمایند.

ماده 2- به منظور رسیدگی به اعتراضات اشخاص نسبت به استرداد وجوه پرداختی و کمک‌های موضوع مواد (7) و (8) قانون هدفمند کردن - مصوب 1388- کمیسیون موضوع ماده (10) قانون هدفمند کردن یارانه‌ها که در این آیین نامه به اختصار کمیسیون نامیده می‌شود و در مرکز و استانها تشکیل می‌گردد.

ماده 3- اعضای کمیسیون مرکزی عبارتند از:

الف) نماینده وزارت رفاه و تأمین اجتماعی (رییس).

ب) نماینده وزارت امور اقتصادی و دارایی.

ج) یکی از قضات دادگستری با حکم رییس قوه قضائیه.

د) نماینده معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور.

ه) نماینده شورای عالی استانها.

و) نماینده اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران یا اتاق تعاون مرکزی و مرکز آمار ایران حسب مورد به تشخیص رییس کمیسیون.

ز) نماینده دستگاه ذی‌ربط حسب مورد به تشخیص رییس کمیسیون.

تبصره- دبیرخانه کمیسیون مرکزی در سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها مستقر می‌باشد.

ماده 4- وظایف کمیسیون مرکزی به شرح زیر می‌باشد:

الف) ارائه راهکارهای لازم نسبت به ابهامات احتمالی در اجرای این ماده و ضوابط و مقررات مربوط به کمیسیونهای استانها یا سایر مراجع ذی‌صلاح.

ب) تدوین و ابلاغ دستورالعملهای مورد نیاز و ایجاد تمهیدات لازم به منظور هماهنگی کمیسیونهای استانها.

ج) رسیدگی به پروندههای موضوع ماده (8) قانون هدفمند کردن یارانهها.

ماده 5- اعضای کمیسیون استانها عبارتند از:

الف) معاون برنامه ریزی استاندار (رییس).

ب) نماینده وزارت رفاه و تأمین اجتماعی.

ج) یکی از قضات دادگستری با حکم رییس قوه قضاییه.

د) رییس سازمان امور اقتصادی و دارایی استان.

ه) نماینده شورای استان.

تبصره 1- در صورت ضرورت، تشکیل کمیسیونهای متعدد در مرکز استانها یا شهرستانها و بخشها و مناطق به تشخیص کمیسیون مرکزی بلامانع است. اعضای شعب شهرستانها نمایندگان فرمانداری، دادگستری (با ابلاغ رییس قوه قضاییه) و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی می باشند و در بخشها نمایندگان بخشداری، دادگستری و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی عضویت خواهند داشت.

تبصره 2- دبیرخانه کمیسیون استان در حوزه معاونت برنامه ریزی استانداری مستقر می گردد و استانداران موظفند امکانات و نیروی انسانی مورد نیاز دبیرخانه را از محل منابع و امکانات موجود در استان تأمین نمایند و احکام صادر شده توسط استانداران به منزله حکم مأموریت کارکنان دستگاههای استانی به کمیسیون و شعب آن خواهد بود.

تبصره 3- رسیدگی به اعتراضات حوزه هر استان یا شهرستان در کمیسیون همان استان یا شهرستان و حسب مورد شعب آنها صورت خواهد گرفت.

ماده 6- جلسات کمیسیونها و شعب با حضور اکثریت اعضاء رسمیت می یابد و رأی اکثریت حاضرین پس از تأیید کمیسیون استان مناط اعتبار است.

تبصره- دستگاههای موضوع مواد (3) و (5) این آیین نامه موظفند علاوه بر عضو اصلی یک نفر را به عنوان عضو علی‌البدل معرفی کنند تا در غیاب عضو اصلی در جلسات کمیسیون شرکت نماید.

ماده 7- کمیسیون می‌تواند شخص معترض یا اشخاص ذی‌نفع یا دستگاه ذی‌ربط را جهت شرکت در جلسه و اداء توضیحات لازم دعوت کند و همچنین در صورت نیاز می‌تواند از سایر دستگاههای اجرایی یا اشخاص حقوقدان یا صاحب‌نظر یا خبره جهت مشورت (بدون حق رأی) برای شرکت در جلسه دعوت نماید. در هر حال عدم حضور هر یک از افراد یاد شده مانع رسیدگی و صدور رأی توسط کمیسیون نخواهد بود.

ماده 8- وظایف و حدود صلاحیت کمیسیون استان به شرح زیر می باشد:

الف - دریافت اعتراض کتبی اشخاص که وجوه دریافتی از آنان مسترد گردیده یا ملزم به استرداد آن می‌باشند.

ب - اخذ مدارک لازم از پایگاههای اطلاعاتی و آماری کشور در موضوعات مطروحه در صورت لزوم و ارسال به سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها به منظور رسیدگی.

ج - رسیدگی به صحت و سقم اعتراضات و ادعاهای اشخاص از جهت استحقاق آنها در زمینه اعتراض به استرداد کمکها و یارانه‌ها، موضوع ماده (7) قانون هدفمند کردن یارانه‌ها.

د- تجزیه و تحلیل اعتراضات واصل شده و ارایه گزارشهای تحلیلی به کمیسیون مرکزی در مورد تغییرات ضرورت و اصلاحات مورد نیاز در روشها، رویه‌ها و سایر اقدامات مورد نیاز.

ه - تهیه گزارشهای ادواری از عملکرد کمیسیونها و ارسال آنها به کمیسیون مرکزی همراه با نسخه‌ای از آراء به منظور جمع‌بندی و تهیه گزارشهای لازم جهت اطلاع مسئولان ذی‌ربط و تجزیه و تحلیل کار کمیسیونها از نظر کیفی و کمی در زمینه آثار ناشی از اجرای صحیح و دقیق قانون.

تبصره- کمیسیون در مواردی که موضوع در صلاحیت مراجع قضایی باشد موظف است مراتب را به مراجع قضایی ذی‌صلاح اعلام کند.

ماده 9- درخواست اعتراض باید کتبی باشد و مشخصات آخرین اقامتگاه قانونی و آدرس معترض در آن درج شود و مدارک مثبت ادعای ایشان به ضمیمه آرایه گردد.

تبصره- درخواست اعتراض باید به وسیله پست سفارشی یا از طریق مجاری تعریف شده الکترونیکی به دبیرخانه کمیسیون ارسال و یا توسط معترض در قبال اخذ رسید به دبیرخانه مزبور تحویل گردد.

ماده 10- چنانچه کمیسیون یا شعب مربوط در حین بررسی نیاز به اخذ مدارک دیگری از معترض داشته باشد یا موضوع اعتراض واجد ابهام باشد، شخص معترض موظف است ظرف ده روز از تاریخ اعلام کمیسیون نسبت به ارسال مدارک یا رفع ابهام اقدام نماید. در غیر این صورت کمیسیون رأی خود را با توجه به اطلاعات و مدارک موجود صادر خواهد نمود.

ماده 11- کمیسیونها و شعب آنها موظفند، حداکثر ظرف سی روز از تاریخ وصول اعتراض، رسیدگی و رأی مقتضی را صادر نمایند. رأی مزبور باید توسط دبیرخانه کمیسیون به شخص معترض، سازمان و دستگاه اجرایی ذی ربط ابلاغ شود. سازمان یا دستگاه ذی ربط مکلف است نسبت به اجرای رأی در اسرع وقت اقدام کند.

تبصره 1- هرگاه به تشخیص کمیسیون، برای رسیدگی به مدت زمان بیشتری نیاز باشد، مهلت مزبور تا یک ماه دیگر قابل تمدید خواهد بود.

تبصره 2- کمیسیون علاوه بر رسیدگی به دلایل آرایه شده می تواند هرگونه تحقیقی که لازم باشد، به عمل آورد و یا انجام آن را از دستگاههای اجرایی یا واحدهای ذی ربط تقاضا نماید. مراجع مزبور مکلف به اجرای آن در مهلت مقرر می باشند. ورود به اماکن خصوصی افراد با دستور مقام قضایی ذی صلاح یا رضات صاحب ملک ممکن خواهد بود.

ماده 12- در صورتی که اسناد یا اطلاعات مرتبط با اعتراض در پایگاههای اطلاعاتی و آماری یا نزد سایر دستگاههای اجرایی موجود باشد کمیسیون می تواند آنها را اخذ و بررسی نماید. پایگاهها و دستگاههای اجرایی یاد شده مکلفند در اسرع وقت مدارک و اسناد مورد نیاز را به کمیسیون

درخواست کننده ارسال نمایند. همچنین کمیسیون می تواند از نهادهای غیردولتی یا اشخاص حقیقی اطلاعات لازم را مطالبه نماید.

تبصره- تحویل اسناد و مدارک محرمانه و طبقه بندی شده تابع قوانین و مقررات مربوط خواهد بود.

این تصمیم نامه در تاریخ 1389/3/25 به تأیید مقام محترم رئیس جمهوری رسیده است.